
EGZEKWOWANIE (2) *sb n*

Pierwsze i drugie e, o oraz a jasne; końcowe e z tekstu nie oznaczającego é.

sg N egzekwowanie (1). ◇ G egzekwowania (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Wykonywanie praw, wyroków sądowych (2) :

egzekwowanie czego (1): Próżno Prává czynić, króm exequowania ich. *SarnStat* 163.

egzekwowanie na kogo (1): Ian Lałki [...] pierwszy náfze práwá Polłkie rołtrzeláne ná kártach zgromádził łpołu y wytłóczyć dał/ [...] lecz nád wolą Sláchty włzey vczynił/ iż nápiśał w Statut Exequowanie ná ty ktorzy kłátwy ná łobie dáley roku trzymáią. *BielKron* 422v.

Cf **EGZEKUCYJA, EGZEKWOWAĆ**

MB